



Föreningen Riksidrottens Vänner

Höstbulletin 2017



Rapport från Nordiskt idrottsledarmöte i Oslo • Aktuella RV-profiler • Borgström fick drömdessert • Finsk idrott 100 år • Svenska Bangolförbundet firar 80 år • RV gratulerar

INNEHÅLL HÖSTBULLETINEN 2017

Ordförandens inledning.....	3
Nordiskt idrottsledarmöte.....	6
Borgström i Taiwan.....	11
Aktuella RV-profiler.....	17
Bangolfförbundet fyller 80.....	18
Finsk idrott 100 år.....	23
RV gratulerar.....	28
Om föreningen RV.....	30



Sid 11



Sid 18



Sid 23

Bilder

Omslag, sid 2, 20, 23-31 - Bildbyrån

Sid 6-10 - Håvard Lillegård

Sid 11-16 - Anders och Inger Borgström

Sid 18-22 - Jan-Åke Persson



Norden och våra nordiska vänner

Den 6 december är en viktig dag i Finland. Och i år är den extra stor. Den 6 december 2017 är det 100 år sedan Självständighetsförklaringen antogs och erkändes av Lantdagen, det finländska parlamentet. Vi gratulerar Finland! Och i denna Bulletin kan du läsa en intressant artikel om idrotten i Finland i 100 år, skriven av Kerstin Ehnholm, ordförande i Finlands Idrottsledarveteraner. Artikeln i Bullen är en sammanfattning av en längre artikel som du finner på vår hemsida – www.riksidrottensvanner.se. Rekommenderas varmt!

Vårt senaste nordiska idrottsledarveteranmöte var i Oslo i juni 2016 – två fantastiskt välkomponerade dagar med intressanta föreläsningar på Norges Idrottshögskola, sightseeing på Holmenkollen i strålande väder och en härlig social samvaro. Stort tack till Norge igen för dessa fina dagar!

Och nästa gång blir det i Danmark, Odense, i augusti 2019.

I en tid som den idag, då nationella särintressen vinner mark, känns dessa gränsöverskridande kontakter både viktiga och värdefulla, väl medveten om att inte alla medlemmar har möjlighet delta. Vi idrottsledare företräder en begränsad men ändå viktig bit av samhället.



Årsmöte 20 april 2018

Så här års minns jag med glädje vårt härliga 100-års jubileum på Bosön den 26 november 2016. Vi hade ingen årtsoppa då och ingen blir det i år heller. Som du vet har vi lagt om till kalenderår så årsmötet blir den **20 april 2018 i Stockholm.**

En fredag! Vi har lyssnat på Bosse Karlsson, Strömstad, som flera gånger önskat att vi ska ha årsmötet en fredag för att underlätta för icke Stockholmsboende att komma och förena resan med lite annat. Så speciellt välkomna till er alla utanför Stockholm! Vi återkommer om plats och klockslag.

Mera samarbete och flera kamratträffar

Som du läst i senaste Nyhetsbrevet du fått via mail (du som inte har lämnat oss din e-postadress – gör det snarast till larsolof.rydh@bredband.net) har vi i RV kommit överens med Svenska Idrottshistoriska föreningen (SVIF) och Stockholms idrottshistoriska förening och Olympiahistoriska föreningen (SOF) att vi bjuder in varandra till våra kamratträffar. Många av oss är redan medlemmar i två eller flera av dessa men nu har alltså alla möjlighet att delta.

Jag hoppas flera av er kunde vara med den 15 november på SOF:s legendariska hockeymöte och/eller den 21 november på SVIF:s höstmöte med temat Doping där Arne Ljungqvist och Bill Sund medverkade.

Så till sist hoppas jag du hittat adventsljusstaken och de fyra ljusen som förebådar en snar jul. Mörkret är tungt nu men snart vänder det igen!

Kerstin Rosén

Val - årsmötet 2018

Vid årsmötet 2016 ändrades RV:s verksamhetsår till kalenderår, varvid verksamhetsåret förlängdes till 31 december 2017, omfattande 18 månader. Nästkommande årsmöte kommer därför att bli före maj månads utgång 2018.

Årsmötet 2016 beslöt att välja Kerstin Rosén till ordförande, Anders Lundin till vice ordförande, Ing-Marie Leidhammar till skattmästare och Böret Karman Pallin till klubbmästare t o m årsmötet 2019.

Därför önskar valberedningen **före 15 januari 2018** RV-medlemmarnas åsikter och förslag på kandidater till de uppdrag som ska väljas vid årsmötet 2018:

- styrelseledamöter på två år (nuvarande Torsten Friberg, sekreterare och Nils-Rune Nilsson, stipendieansvarig)
- revisor och revisorssuppleant på ett år (nuvarande Peter Ek och Rune Lidholm)

Lars Allert (sammank), Lars.allert@gmail.com, 0739 – 777 231
Christina Liffner (ledamot), C.liffner@bahnhof.se, 070 – 522 0905
Eva Eliasson (ledamot), Eva.m.eliasson@vellinge.se, 072 – 307 0752

RV:s stadgar skriver följande

Val av styrelse och revisorer förbereds av en av årsmötet utsedd valberedning, bestående av tre ledamöter, varav en är sammankallande. Valberedningens förslag bör om möjligt bifogas årsmöteskallelsen.

Årsmöte hålls på tid och plats som styrelsen bestämmer. Kallelse till årsmöte utfärdas skriftligt till varje medlem minst 14 dagar i förväg.



Succé för Nordiskt Idrottsledarmöte

Tjugotvå RV-medlemmar reste till Oslo helgen 16–18 juni för att delta i det 17:e Nordiska Idrottsledarmötet, den här gången med Norges Idrottsledarveteraner som arrangör. Vartannat år samlas RV:s nordiska systerorganisationer och nu möttes drygt hundra deltagare från Danmark, Finland, Norge och Sverige. Vi bjöds på ett mycket intressant program genomfört av en högklassig organisation – arrangörskommittén fick högsta betyg av svenskgruppen.

Ett viktigt inslag i de nordiska mötena är möjligheten till möten och samtal med nya och gamla idrottsvänner. Eftersom de flesta har livslånga erfarenheter av ett idrottsliv finns mycket att tala om. Nya vänskapsband knyts under mötet och glädjen att återse idrottsvänner är påtaglig. Ingen tvekan om att de nordiska idrottsledarmötena fyller en viktig funktion.

Viktigt är givetvis också programmet. Utan att i detalj referera innehållet följer här några nedslag bland helgens aktiviteter.



Mottagning i Oslos Rådhus med välkomsttal av Marianne Borgen, ordförande i stadsfullmäktige. Här delas Nobels fredspris ut och under en guidad tur fick vi en intressant inblick i det vackra Rådhuset. En av de svenska deltagarna, Lars Allert, påstod bestämt att han var en av fredspristagarna. Med viss tvekan lyssnade vi vidare och fick veta att 1988 tilldelades FN:s fredsbevarande styrkor Nobels fredspris och på Cypern hade Lars gjort sin insats som tillsammans med övriga FN-soldater resulterade i medalj och diplom.

Ett givet programinslag var besöket på det soliga och snöfria Holmenkollen – en imponerande anläggning full av rullskidåkare i träning. Den stora hoppbacken är en vacker skapelse ritad av en dansk (!) arkitekt. Vem vågar hoppa här - tänkte vi när vi stod högst upp i ansatstornet! För de djärva bjöds möjligheten att kasta sig ut för hoppbacken i en linbana. Inte heller det vågade någon av de nordiska idrottsveteranerna!



Tidigare general-sekreteraren i skiforeningen Rolf Nyhus vid Holmenkollen. Nedan ingången till Skimuséet.





Sigmund Loland, tidigare rektor.



Gerhard Heiberg, IOK-ledamot.

Norges idrottshögskola, vackert beläget och med moderna lokaler, presenterades av Sigmund Loland, professor och tidigare rektor. Högskolan, 50 år nästa år, har cirka 1100 studenter och har examinerat cirka 160 med doktorsgrad. "Vi är rankade som Nordens bästa idrottshögskola" framhöll en stolt presentatör.

Som ett fysiskt yrväder flög sedan den Iranfödde Navid Rezvani in på scengolvet. Han har dansat för utsålda hus tillsammans med norska operabaletten och undervisar och inspirerar idrottsstudenter på högskolan. I en hip-hopdansföreställning som vi sent ska glömma berättade han sin livshistoria.

IOK-medlemmen Gerhard Heiberg, president i organisationskommittén för vinter-OS i Lillehammer 1994, berättade initierat om den olympiska rörelsens stora utmaningar och Helene Olafsen, världsmästare både som junior och senior i snowboard och Kjetil André Aamodt, legendarisk alpin skidåkare, gjorde en talk-show på temat "idrottsglädje och prestationer." Båda kunde berätta om hur man med hård träningsdisciplin når framgång men att också lek och glädje är en förutsättning för att nå höga idrottsmål.



Den traditionella kamratmåltiden, festbanketten med trerätters middag var lördagskvällens stora begivenhet. Med nordisk blandning vid de många borden fick vi lyssna till fantasifulla tacktal. Först ut var Kerstin Ehnholm som fick försvara sig mot påståendet att Finland har högst alkoholkonsumtion i Norden. "Statistiken ljuger" sa Kerstin "eftersom den stora hembränningen i Norge inte räknats in!"

RV:s ordförande Kerstin Rosén tackade värdarna med lovord över helgens möte och med tre påståenden om vårt värdfolk:

Varför kryper norrmännen i butikerna? De letar efter låga priser!
Varför lägger norrmännen tidningen i kylskåpet? För att få färsk
nyheter!

Varför står norrmännen i sängen? De väntar på att falla i sömn!
Av de muntra skratten framgick att allt föll i god jord.

Danmarks Mogens Jung tackade med att invitera till nästkommande nordiska möte: I H.C.Andersens hemstad, Odense, 23 - 25 augusti 2019. Ett datum att notera för nytt stimulerande möte med nordiska idrottsvänner.



RV:s ordförande
Kerstin Rosén
tackar värdlandets
ordförande Per
Wright.



Arrangörerna
tackar för sig.

Under den trivsamma middagen stämde deltagarna upp i kvällens allsång, som återkom efter varje framträdande och tal: "Ja jag vill leva, jag vill dö i Norden". Kan tyckas lite patetiskt men fick för kvällen stå för en god känsla av samhörighet över nordiska nationsgränser.

Programmet för helgen avslutades under söndagen med två intressanta föredrag. Först ut var Peter Lunde, med OS-medaljer i segling från Rom 1960 och México 1968. Hans budskap handlade om alla val vi gör och vilka val man måste ta om man ska lyckas prestera på topp.

Berörande och med underfundig humor berättade sedan Atle Haglund, som miste sina båda ben i nio års ålder, hur idrotten lärt honom spränga gränser på livets olika områden. Och som en norsk deltagare sammanfattade: "Det var inspirerande å høre på han – og kanskje ble noen daglige bagateller ikke så viktige for oss etter dette foredraget."

Och därmed avslutade värdlandets ordförande, Per Wright helgens möte.

Slutet gott – allting gott. Succé helt enkelt! Takk for denne gang! Vi sees i HC Andersens by, Odense, Danmark 23 - 25 august 2019.

Anders Lundin



Taiwans spjut-
landslag: Li Huei-
Chun, Huang Shih-
Feng, Anders Borg-
ström, Cheng Chao-
Tsun, Chu Chang,
Wang Wei-Chen.

Tränare i Taiwan - yrkeskarriärens efter rätt

Hösten 2015 fick vi i Karlstad en trevlig förfrågan från Taiwan. Det var managern Daniel Wessfeldt från Malmö som hade tipsat om Karlstads förträfflighet. Man ville skicka tre spjutkastare, en höjdhoppare tillsammans med respektive tränare plus en fysio till oss på träningsläger från mitten av februari till mitten av april. Förutsättningen var att vi, utöver god träningsmiljö, också kunde ställa tränare till förfogande i aktuella grenar, naturligtvis med syfte att bidra till de aktivas utveckling, men i lika hög grad till tränarnas fortbildning. Stefan Holm lovade ta hand om höjdhopparen medan Lasse Haka och jag ställde upp för spjutgänget. Dom kom och verkade trivas! Det blev ytterligare en månad under sommaren. Vi kunde glädja oss åt att säsongen gav nya taiwanesiska rekord i spjut för såväl män som kvinnor. Så när det var dags för hemfärd sommaren 2016 kom en försvynad fråga till mig om det var tänkbart med en fortsättning?





Fantastiska träningsförutsättningar vid NSTC. Detta är tyngdlyftarnas träningslokal.

- Javisst, ni är så välkomna till Karlstad även kommande vinter!
- Nja, vi undrar om du kan komma till Taiwan ett halvår?

När man passerat 70 och numera lägger mest kraft på idrottshistoria, mata fåglar, släktforskning, lite mentorskap för tränare och att koppla av....så var det en smula oväntat. Men efter ett samtal med frugan, så bestämde vi oss – vi åker! Och min yngste sons kommentar är värd att upprepas:

- Åk pappa!! Det här är ju yrkeskarriärens efterrätt!

När planerna kom att konkretiseras, så utmynnade det hela i ett åtta månader långt kontrakt. Från årsskiftet och fram till och med största idrottsevenemanget i Taiwans historia: Universiaden - ett OS för studenter - som avgjordes i Taipei under andra halvan av augusti 2017.

Vilket äventyr att få ge sig ut på! Lite knapphändig med information inför avresan, arbetstillståndet inte helt klart och även andra frågetecken – men vi gav oss iväg i mellandagarna.



Vi var stationerade i Kaohsiung, Taiwans näst största stad, som ligger i sydvästra delen av ön. En hamn- och industristad med 1,5 miljoner innevånare. Här har man sitt Riksidrottsinstitut, National Sports Training Center, där aktiva från flera olika idrotter bor i internat, pluggar i anpassad takt och tränar. Utsökta träningsförhållanden där det finns tillgång till alla faciliteter. Mycket god medicinsk uppföljning, med egen poliklinik utöver att friidrottarna vid varje träningspass hade vår fysio, Lee, närvarande! Självt fick jag ansvar för fem spjutkastare på god nivå. Två av grabbarna, Huang och Cheng fyllde under året 25 respektive 24 år, och hade presterat över 80 meter innan vårt samarbete hade börjat – fint utgångsläge, och de kompletterades av en tredje, Wang nyss fyllda 22, som gjort 74 meter.

Och så hade vi två unga flickor, Chu som var JVM-femman 2016 på dryga 55 och Li, som kastat 51 meter - junior även 2018. Med Hsieh, deras ordinarie tränare, hade jag ett väldigt smidigt och prestigelöst samarbete, där jag skrev alla träningsprogram och ledde träningarna. Mitt uppdrag var dubbelt. Gärna goda resultat redan 2017, allra helst vid Universiaden, men minst lika viktig var den personliga fortbildning som jag skulle ge Hsieh och frukterna av det, ska, förhoppningsvis, kunna skördas vid OS i Tokyo 2020!



På idrottsmedicinska polikliniken undersöks Cheng av institutets läkare. Denna gång behövde Chengs högra knä tappas på vätska.



Huang Yu-Ting är Taiwans främsta skridskoåkerska, 40,38 på 500 meter. Inger åkte tre VM i sin ungdom och åkte på 48,8 för snart 60 år sedan!

Språksvårigheterna övervanns med en god portion kroppsspråk. Lite engelska kunde både Chu och Cheng liksom fysion. Och Huang förstod engelska hyggligt, men pratade ogärna. Min hustru, Inger, var med på i stort sett alla träningspassen. Med egen elitidrottsbakgrund – hon åkte tre VM på skridsko i sin ungdom – delar hon mitt brinnande intresse. Dessutom fick vi stifta bekantskap med Taiwans främsta skridskoåkerska, Huang Yu-Ting, som sadlat om till skridsko på is efter att bland annat ha vunnit VM-guld i inline (= rullskrid-skor)!

Ett tre veckor långt träningsläger i japanska Kanoya ingick också i planeringen, men det fick jag reda på först efter ankomsten till Kaohsiung..... Men visst, som svensk kändes det ovant att åka

från värme – och förstklassiga träningsförhållanden – till regn, bläst och temperaturer runt 10 grader. Visserligen väldigt välutrustat i Kanoya, för utomhusträning alltså.....och förnämligt laboratorium för prestationsdiagnostik och biomekanik. Men vädret!?!? Ja, ja! En och annan kulturkrock fick man stå ut med.





Prisutdelningen, från vänster tvåan Andreas Hofmann, GER 91,07, segraren Cheng Chao-Tsun, TPE 91,36 och bronsmedaljören Huang Shih-Feng, TPE 86,64.

De allra första tävlingarna under mars/april såg lovande ut med ett par nya personliga rekord varav ett också är taiwanesiskt rekord: unga Li öppnade med att kasta 52,51, vilket hon förbättrade till 54,37 sista april, ett internationellt gångbart resultat för att vara uppnått av en 18-åring. Cheng noterade nationsrekord två gånger om, först 84,77 i början av april, vilket han i slutet av månaden förbättrade till 86,92 vid Asiens Grand Prix. Då fyra i Asien genom tiderna! Vid asiatiska mästerskapen, vilka genomfördes i Indien i början av juli, förbättrade sig Li till 54,39 och blev sexa bland seniorerna, medan Huang och Cheng, trots 80-meterskast fick nöja sig med placeringar utanför prispallen. Vid VM deltog Cheng, men slogs ut redan i kvalet efter påtagliga tekniska problem.

Årets stora mål var dock väldigt tydligt utstakat. Universiaden, hade allra högsta prioritet. Det var synnerligen viktigt för arrangörsnationen att nå framgångar såväl idrottsligt som organisatoriskt. Och det gav ett närmast sensationellt utfall! Båda mina grabbar noterade, inför en hänförd hemmapublik, personliga rekord med bred marginal!





Universiadentruppen samlad för fotografering inför avresan. Presidenten själv var på besök och eldade aktiva och ledare. Hon sitter i mitten i den främre raden.

Chengs allra sista kast gav guld med det nya asiatiska rekordet 91,36, närmast före tyske storfavoriten Andreas Hofmann, vars nya personbästa 91,07 "bara" räckte till silver. Huang blev bronsmedaljör på 86,64. Och visst – vilket privilegium det var att, vid mogen ålder, få göra come-back i tränarrollen och bidra till detta utfall! Ung på nytt är befogat att säga. Och Chengs avskedsord på flygplatsen när han kom för att vinka av oss inför hemfärden, klingar varmt i min själ:

- Remember, you are my hero!

Anders Borgström



Läs om aktuella RV-profiler



Lars Allert



Marie Louise Bergh



Anders Lundin

På vår hemsida presenterar vi regelbundet medlemmar i Riksidrottens Vänner, så kallade RV-profiler. Under hösten 2017 har ni kunnat läsa om Lars Allert, Marie Louise Bergh och Anders Lundin. Alla tre tidigare medarbetare på Riksidrottsförbundet. Idag är de på olika sätt engagerade i RV.

Det här är bara några exempel på spännande personer som har varit RV- profiler. Gå in på hemsidan - www.riksidrottensvanner.se - och se samtliga profiler under fliken Medlemmar.

Är det någon person som du vill läsa om så hör av dig till oss med ett tips. Anders Lundin tar gärna emot alla goda idéer. Skicka ett mail till: anderslu@comhem.se.



Vad är det för skillnad mellan bangolf och minigolf?

Minigolf uppstod i USA på 1920-talet och några år senare kom det till Sverige, närmare bestämt 1932. Så det är en anrik sport som i år alltså firar 85 år och i Sverige firar vi i år 80 års jubileum.

Bangolf eller minigolf, som det kallas i folkmun, har nog många provat på, men det kanske inte är alla som är bekanta med själva sporten. Många är nog lite nyfikna på vad skillnaden är, så här kommer lite svar på de vanligaste frågorna, som en bangolfare brukar få.

Vad är det för skillnad mellan bangolf och minigolf?

- Egentligen är bangolf och minigolf samma sak. Om du besöker på en bangolfanläggning, kan du förvänta dig en godkänd tävlingsanläggning, med 18 banor som håller en bra standard, medan vid ett besök på en minigolfanläggning, kan det vara si och så med den saken. 1982 beslöt förbundet att byta namn till Svenska Bangolfförbundet. Namnbytet har varit en del i att stärka sporten och varumärket i Sverige, även om det i övriga delar av världen, fortfarande kallas minigolf.



Vad är det för skillnad mellan utrustningen jag hyr när jag spelar och den proffsen har? Har ni flera klubbor, som i långgolfen?

- En bangolfare använder oftast bara en klubba. Den har ett gummi på ena sidan, som gör det lättare att skruva bollen, på samma sätt som gummit på ett bordtennisracket utnyttjas. Många undrar om längden på klubban och en tumregel är att skaftet bör sluta ungefär vid höftkulan. Många allmänhetsspelare väljer ofta för lång klubba och då kommer man ofta för långt ifrån bollen. Det som dock gör största skillnaden och som också är det mest utslagsgivande många gånger, är valet av boll. I allmänhet har du bara en, men en bangolfare har många.



Bollar i massor.

Berätta mer om det här med bollar. Varför räcker det inte med en?

- Proffsen har många bollar, en del upp till 1 000 stycken. Bollarna har olika egenskaper: Vikt, studs, storlek, yta. En och samma boll tillverkas nästan alltid med tre olika ytor; olackad, rålackad och vanlig lack. Egenskaperna avgör hur mycket en boll biter i sargen, hur den rullar och studsar. En tung boll rullar t ex längre än en lätt boll. En boll med ruggad yta biter bättre i sargen än en slät. Med samma hårdhet på slaget, så är det bollen som utgör skillnaden, främst på de hårda underlagen. Vilken värme bollen har är ytterligare en parameter som avgör hur bollen beter sig. En varm boll studsar oftast mer än en kall. På alla internationella tävlingar som EM och VM, har landslagen med sig coacher, vars uppgift delvis är att värma bollar. Detta är nästan en hel vetenskap. Som nybörjare klarar man sig oftast med två eller tre bollar, en sk rakbaneboll, en stum boll och en studsigt boll. Bra utrustning, främst en bra boll, gör det mycket roligare. I många klubbar finns det numera också möjlighet att låna både bättre klubba och bollar.





Vilka regler är det som gäller när jag spelar? Hur många slag får jag på mig? Blir det extraslag om jag hamnar utanför banan?

- Det finns många regler men de viktigaste är:

- Max antal är sju och en tävlingsanläggning har alltid 18 banor.

- När man lyckas slå bollen i hål på

ett slag kallas det "spik" och motsvarar alltså långgolfens "Hole-in-one"

- Stannar bollen vid sargen eller intill ett hinder får den läggas ut till den svarta utflyttningslinjen.

- Om bollen spelas över sargen ska den läggas in där den hoppade ut, men inga extraslag tilldelas. Den regeln togs bort i mitten på 70-talet.

- Det finns röda linjer på sargen. Om bollen inte passerat den röda linjen ska man lägga tillbaka den vid utslagsmarkeringen. Har bollen passerat spelar man där bollen ligger.

Som amatör går jag runt och spelar mina 18 banor och skriver ner mina slag i ett protokoll, men är det så ni bangolfare gör när ni spelar tävling? Är det en jämställd sport d v s tävlar män och kvinnor tillsammans?

- För det första har nästan alla bantyper någon form av tävlingshinder.

Sedan har vi många olika tävlingsvarianter. Den du nämner kallas för slagspel, men vi spelar även matchspel, d v s vi räknar banvinster istället för slag. Det finns ett otal olika tävlingsvarianter, där vi mer fokuserar på det sociala. En del tävlingar är vi indelade i klasser utifrån spelstyrka/handikapp, ibland utifrån ålder och kön. Vi spelar både individuellt, mixed och lag. I

större tävlingar, som t ex på SM, använder spelarna mobil för att rapportera resultatet för varje bana. Det innebär att tävlingens resultat går att följa i realtid på plats eller hemma i soffan.

Hur står sig sporten internationellt? Finns det några ungdomar som spelar eller är det bara en "pensionärssport"?

- Bangolf finns numer på SM-veckan varje år och är den sport som ligger bland de högsta i antal visningar på SVT-play. Internationellt är bangolfen starkast i Tyskland följd av Sverige, Österrike och Schweiz med flera länder, främst i Europa. När mästerskapen avgörs är svenska spelare alltid med bland kandidaterna till de ädlaste medaljerna.





Svenska guldtjejer på JEM 2017 (bilden ovan). Svenska juniorlandslaget tog guld på EM 2017 (bilden till höger).



Sveriges juniorer är på frammarsch och 2017 tog både killarna och tjejerna EM-guld i lag. Dessutom två guld till två av våra herrjuniorer, ett i slagspel och ett i matchspel, samt ett brons till en damjunior i slagspel. Just vår satsning på ungdomsverksamhet, tror vi på sikt, kan göra att Sverige än oftare kommer att hamna på prispallen.

Seniorlandslaget lyckades ta två guld och två silver på VM i Kroatien, de äldste till herrarna och sedan ett silver vardera till en dam och en herre. Sverige har även det bästa klubblaget, Uppsala BGK, som vunnit tio guld på elva år i Europacupen. Så ja, svenskarna är att räkna med, när det gäller internationella tävlingar!

Om du fick göra reklam för sporten, vad skulle du då lyfta fram?

- Bangolf är en sport för alla, oavsett ålder, kön, etnicitet, språk. Passar även många med olika typer av funktionsnedsättning. Den är billig och social. Du kan träna när du vill. Du behöver inte tävla, men om du tävlar, så tävlar du med de som är jämbördiga. Ingen utslagning. Du kan hålla på hela livet. En sport som passar hela familjen – alla generationer!



Till sist...Om jag får lust att spela. Var hittar jag en bangolfanläggning?

- Det finns ganska många anläggningar runt om i hela Sverige, både utomhus och inomhus. Många banor är också anpassade för att du ska kunna ha t ex rullstol. Enklarest söker du upp var du kan spela genom att gå in på Svenska bangolfförbundets hemsida: www.bangolf.se. Under rubriken Länkar och menyvalet Föreningar hittar du ett 90-tal föreningar dit du kan vända dig. På hemsidan hittar även all övrig information om idrotten.



Wilma Harrysson spelar på betongbana.



Finsk idrott 100 år

Den givna rubriken hänger naturligtvis ihop med att Finland som självständig nation firar sina hundra år i år. Idrotten som mänsklig aktivitet är väl lika gammal som mänskligheten själv och att övergripande snitta ut de senaste hundra åren är inte självklart. Fokus kan sättas på olika områden med sin egen intressanta historia. Jag väljer att koncentrera mig på den organiserade idrotten. Vid självständighetstiden hade en nationell takorganisation etablerats med sex medlemsförbund och närmare 700 föreningar. **Gymnastik och friidrott** med många underavdelningar ansågs vara de viktigaste aktiviteterna.

De svenskspråkiga gymnastik- och idrottsföreningarna hade i och med begynnande språkkonflikter bildat ett eget förbund 1912 med avtal om en öppen tävlingsverksamhet med det riksomfattande förbundet. Självständighetsförklaringen i december 1917 ledde under vintern 1918 till ett blodigt inbördeskrig där fronterna utgjordes i huvudsak av de borgerligt inriktade och ett socialistiskt läger. Idrottsföreningar med socialistisk majoritet blev uteslagna ur riksidsrottsförbundet, varvid antalet föreningarnas sjönk med närmare hälften. Det dröjde 15 år innan föreningarnas antal igen uppnådde 1917 års nivå.



Uppdelningen i två eller i vissa fall tre idrottsfraktioner hade som resultat att fram för allt barn och ungdomar ställdes inför frågan till vilken idrottsförening de "hör". Samarbete över fraktionsgränserna var inte speciellt vanligt. Riksidrottsförbundet hade genom medlemskapet i de internationella förbunden rätt att utse idrottare till internationella tävlingar. Det skapades olika samarbetsavtal med arbetaridrotten för att de bästa idrottarna skulle ha möjlighet att representera sitt land. Först under 1990-talet enades idrotten om en gemensam takorganisation.

Den politiska uppdelningen av den organiserade idrotten har i Finland lett till att staten har kunnat ta en stark idrottspolitisk roll. Strukturella frågor, bidragssystem, val av tyngdpunktsområden har i hög grad bestämts från statligt håll. När idrotten enades om en takorganisation, tog staten över beslutanderätten i stort sett i alla bidragsfrågor. Politiker och tjänstemän slår fast understödsfaktorierna.



Sverige - Finland - en riktig hockeyklassiker.





VM i Lahtis 2017.

I Norden framhäver vi den frivilliga föreningsverksamheten som en grundpelare för samhällets utveckling. Våra lokala föreningar påminner i mycket om varandra. Finlands äldsta idrottsförening, Segelföreningen i Björneborg grundad år 1856, är fortfarande i full vigör. Min egen förening, Gymnastikföreningen i Helsingfors firade sina 140 år senaste år och har hela tiden varit verksam, även under turbulenta krigsår. Antalet idrottsföreningar, 7 000 – 8 000 stycken, har hållit sig på en ganska konstant nivå. Det absolut största antalet drivs av frivilliga krafter. Man fångar upp begåvningar och slussar dem vidare då den egna föreningens krafter tryter. Tävlingsframgångar och elitidrott är fortfarande beroende av inspirerande ledarskap. I Finland förs idag kritiska diskussioner om avsaknaden av framgångar på de internationella arenorna. Finland var under många år bland de framgångsrikaste nationerna med beaktande av invånarantal. Statliga arbetsgrupper har funderat på utvecklandet av toppidrotten.

Slutsatsen har i de flesta fall varit – mera pengar och bättre strukturer. Anslagen har i viss mån ökat och strukturerna genomgått förändringar, men framgången har inte blivit så stor som man hoppats på. Ur idrottarnas och tränarnas synvinkel har dock skapandet av idrottsakademierna varit ett lyckosamt drag.



Idrott är inte enbart tävlingsverksamhet. När man 1994 skapade en gemensam takorganisation för idrotten avskilde man samtidigt barn- och ungdomsverksamheten samt konditionsverksamheten till egna takorganisationer. Detta var inte ett helt lyckat drag - koordineringen på riksnivå haltade. I synnerhet barn- och ungdomsverksamheten bör utvecklas i tätt samröre med den övriga idrotten. Efter cirka 20 år kom man till vägs ände och alla tre organisationer slogs 2013 samman till en organisation med den olympiska idrotten som en självständig enhet. Tre år senare förvandlades alltihop till Finlands Olympiska Kommitté.

Sveriges Viktor Balck och Clarence von Rosen talade redan 1906 varmt för Finlands medlemskap i IOK. Detta blev verklighet 1908 vid de olympiska spelen i London. I Finland grundades den nationella olympiska kommittén 1907. Finland ställde sedan upp med sammanlagt 65 idrottare. Idag har Olympiska Kommittén 84 ordinarie och 17 associerade medlemmar. De olympiska idrotternas antal är litet under 50.

Många upplever att kvinnorna aktivt har förtryckts inom idrotten. Fysisk aktivitet ansågs inte lämpa sig för det kvinnliga könet. Från mitten av 1800-talet började Finlands kvinnor ta sina första steg inom utbildning, politik och idrott. Kvinnogymnastik var en bra start med starka och målmedvetna kvinnor. Dessa kvinnor bidrog aktivt till att kvinnlig rösträtt och rätt att ställa upp kvinnliga kandidater vid val genomfördes 1906 som ett av de första länderna i världen. Många av de aktiva ledarna hade avlagt en tvåårig utbildning vid GCI i Stockholm.



Finnkampen 2017.





Numer finns också en
Finnkamp i innebandy.

Professionalism var länge närmast ett skällsord inom idrotten. Det ohemula systemet kan belysas av ett konkret exempel. **Paavo Nurmi**, den flygande finländaren, växte upp i en fattig familj i Åbo och deltog i sin familjs försörjning från 12 års ålder. Efter framgångarna i Paris 1920 fick han ökade möjligheter att delta i olika tävlingar. Priset var "en mark per löpmeter". Nurmis stora dröm var att avsluta sin karriär i maratonloppet i Los Angeles 1932. Han anklagades emellertid för brott mot amatörreglerna och hindrades att ställa upp. Enligt hörsägen sprang han loppet på sidan och på den snabbaste tiden. Beslutet om avstängningen fattades av IOK under den svenska ordföranden Sigfrid Edström. Nurmis hyste livslång avoghet mot IOK. Idag kan man inte annat än förundra sig över orättvisan – tävlingsidrott skulle endast finnas till för sådana som hade tid och pengar.

Många av utmaningarna hänger idag samman med regelverk från EU. Det gäller för de nordiska länderna att gemensamt söka lösningar för att befrämja den frivilliga verksamheten och förhindra regelverk i frågor som negativt påverkar föreningarna. Idrottarnas rättsskydd, tränarnas arbetssituation, föreningarnas medelsanskaffning, säkerhetsfrågor och annat liknande krånglar till vardagen för föreningsfolket och kräver lösningar både nationellt och internationellt.

Var tid har sin egen plåga, sägs det. Personligen förundras jag ändå över hur likartade frågorna och problemen har varit under hundra år inom idrotten och också inom andra folkrörelser - ledare, utrymmen, pengar, aktiverande av ungdomen. Finlands 100 år firas under devisen "Tillsammans". Det bådär gott för framtiden.

Kerstin Ehnholm, ordförande i Finlands Idrottsledarveteraner

På RV:s hemsida finns en längre version av denna artikel.

RV gratulerar

Födelsedagar 1 december 2017 - 31 mars 2018

55 år

Stefan Bergh, Stockholm, 13 december.
Gunnar Håkansson, Nacka, 13 december.
Kent Lindahl, Örebro, 10 januari.
Toralf Nilsson, Danderyd, 15 februari.



Toralf Nilsson

60 år

Pia Zätterström, Stockholm, 14 december.

65 år

Jan Engström, Västerås, 8 mars.
Jan Andersson, Strömsholm, 16 mars.



Jan Engström

70 år

Ken Olofsson, Stockholm, 13 december.
Thomas Widlund, Farsta, 3 januari.
Bengt Carlsson, Vendelsö, 2 februari.
Inge Nilsson, Älvsjö, 22 mars.

75 år

Leif Thunman, Härnösand, 9 december.
Carin Nilsson Green, Helsingborg, 11 december.
Arthur Forsberg, Enskede Gård, 5 januari.
Lars Nordström, Falun, 22 januari.
Anders Lundin, Lidingö, 21 februari.
Leif Ekstig, Nacka, 28 februari.

80 år

Lars Edvinsson, Väse, 23 december.
Ernst Larsson-Lussi, Åkersberga, 26 december.
Lars-Erik Öberg, Sundsvall, 9 januari.
Leif Forsberg, Stockholm, 10 januari.
Roger Johansson, Partille, 14 januari.
Sven Eklöf, Gustavsberg, 28 mars.



Lars Edvinsson

85 år

Nils-Eric Palm, Storvreta, 15 december.

Leif Claesson, Hässleholm, 30 januari.

Toivo Öhman, Tyresö, 5 februari.

90 år

Bengt Glassér, Stockholm, 8 februari.

Lars Bennbäck, Sollentuna, 31 mars.



Toivo Öhman

95 år

Margareta Larsson, Bovallstrand, 16 mars.

Tipsa och ansök om RV-stipendier

Ansökningstiden för RV-stipendierna för 2017 har, som tidigare meddelats, flyttats fram till att sista dag för ansökan är 2017-12-31 (orsaken är att RV ändrat verksamhetsår till att följa kalenderår).

Informera gärna klubbledare och/eller aktiva att söka de stipendier som är aktuella för 2017. Information om samtliga stipendier återfinner du på RV:s hemsida.

Inga särskilda blanketter finns för ansökan, utan skriv och berätta vilket stipendium du söker, vem du är, motivet för ansökan samt berätta vilken idrott du är aktiv eller ledare för. Berätta också om dina idrottsprestationer vare sig det är idrottsresultat eller ledaruppdrag.

RV-stipendiet

RV-stipendiet kan du inte söka, men vi tar gärna emot förslag på stipendier som uppfyller kriterierna (se hemsidan under stipendier). Styrelsen beslutar vem som ska få RV-stipendiet.

Skicka din ansökan/förslag till: Nils-Rune.Nilsson@outlook.com eller postadress Hamnvägen 13, 166 81 Lidingö.

Föreningen Riksidrottens Vänner, RV

§1. Föreningen RV, stiftad den 25 november 1916, har till ändamål att verka för gott kamratskap mellan nuvarande och tidigare svenska idrottsledare. Föreningen må utdela stipendier till särskilt förtjänta svenska idrottsledare och aktiva.

§4. Föreningens angelägenheter handhas av en på årsmötet varje år utsedd styrelse, bestående av ordförande, v. ordförande, sekreterare, skattmästare, klubbmästare och stipendieansvarig.

RV:s styrelse

Kerstin Rosén, ordförande, Murkelyvägen 10, 192 51 Sollentuna. Tel. bost. 08-768 85 45, mob 070-8870435, e-post: kerstinrsn@gmail.com

Anders Lundin, vice ordförande, Larsbergsvägen 36, 181 39 Lidingö. Tel. bost. 08-767 44 94 mob 070-5296110, e-post: anderslu@comhem.se

Ing-Marie Leidhammar, skattmästare, Sickla kanalgata 65, 120 68 Stockholm. Tel. mob 070-6934474, e-post: Ingmarie.Leidhammar@telia.com

Böret Karman-Pallin, klubbmästare, Värmlandsvägen 236, 123 48 Farsta. Tel. bost. 08-724 97 71, mob 070-7696872, e-post: boret.karman-pallin@rf.se

Nils-Rune Nilsson, stipendieansvarig, Hamnvägen 13 4 tr, 181 66 Lidingö. Tel. bost. 08-731 93 59, mob 070-8156640, e-post: nilsrune.nilsson@outlook.com

Torsten Friberg, sekreterare, Tjurgränd 28, 175 45 Järfälla. Tel. bost. 08-58012072, mob 0733-726211, e-post: torsten.friberg@iogt.se

Lars Olof Rydh, matrikelansvarig, Viktor Sjöströms väg 4, 169 40 Solna. Tel mob 073-655 03 17, e-post: larsolof.rydh@bredband.net (adjungerad)

Hedersledamot Lennart Jonsson, Lerkärmsgatan 13, 723 51 Västerås.
Hedersledamot Bertil Sjöstrand, Jungfrudansen 44, 6 tr, 171 56 Solna.

Föreningen RV:s plusgironummer: 15 44 80-8
Föreningen RV:s bankgironummer: 826-3923



Skön höst önskar RV!

Föreningen RV

Riksidrottens Vänner

